

Utajení šampioni Josefa Brulíka

S Jožkou Brulíkem se známe léta. Víím, že býval aktivním stolním tenistou, ale je také velmi úspěšným českým chovatelem holubů, majitelem a trenérem šampionů.

JOSEF SRNÍK, TJ Sokol Újezdec

Jaké byly tvé začátky chovu holubů?

S chovem poštovních holubů jsem začínal postupně. Už jako malého kluka mě zajímala příroda, moje toulky s dalekohledem a časopisy Myslivost v batůžku byly pravidelné. V té době už se u nás doma chovala různá zvířata včetně holubů. Fascinovala mě jejich schopnost návratu z velkých vzdáleností. V místní knihovně jsem si půjčoval knihy o holubech, chovu a jejich nemocích. Objednal jsem si odborný časopis a po nějaké době byla moje teoretická příprava na celkem slušné úrovni. V té praktické mi velmi pomohl místní skvělý člověk a vynikající chovatel František Man.

Říkal jsi mi, že každý chovatel si musí vytvořit systém chovu a péče. Základem této skládačky je krmení. Jak se používá? Je to osobní alchymie každého jednotlivce?

Systém chovu a krmení jsou základ. Krmivo musí být čisté a skládat se z co nejvíce druhů zrnin. Na začátku týdne se krmí ráno i večer lehce a ke konci se přidává víc energie, například kukuřice. Krmením se dá v přípravě holubů dost získat. Každého holuba krmím zvlášť v budníku. Je to proto, abych kvalitní energetickou směsí krmil jen holuby, kteří půjdou v neděli na závod, ostatní dostanou lehkou, dietní. Dávka pro jednoho holuba je polévková lžice ráno a další večer, koncem týdne, pokud je holub chystaný na závod, se u něj ve čtvrtek a pátek dávka mírně zvýší o kukuřici. Směs pro holuby se dnes kupuje hotová a záleží na každém jakou značku

a složení si vybere.

Krmíš holuby každého zvlášť? To musí zabrat spoustu času. Kolik „svěrenců“ vychováváš?

Na mém holubníku sedí 25 závodníků. Dát každému ráno a večer polévkovou lžici krmení nezabere až tak moc času, zhruba 10 minut. Velmi důležité je, aby při krmení byli holubi ve svých budních a viděli chovatele, jak je krmí. Získá si jejich důvěru.

Máš některé jednotlivce pojmenované?

Jména svým holubům raději nedávám, určitě by mě to trochu ovlivnilo při selekci a ta je základní faktor úspěchu.

Jak vypadá trénink holuba? Prostě ho jen někde vyvezeš a „leť, chlapče, ukaž se“?

Závodím pouze se samečky. Samičky čekají na své protějšky vždycky doma. Samečky pochyťám do přenosky, kde jsou každý zvlášť, aby mezi sebou nebojovali, a odnesu je do garáže. Pak se vypustí samičky z voliéry, která je mimo holubník. Prakticky o nich holubi nevědí. Jsou nakrmeny a až nalétnou do svých budníků, tak naložím samečky a zavezu je zhruba 30 kilometrů od domova (např. do Buchlovic). Tento trénink je velmi důležitý. Holub se naučí rychleji zorientovat. Po doletu ho čeká samička. Po půl hodině jsou samičky odneseny a holuby nakrmím. Holub musí k chovateli mít důvěru, a když se k tomu přidá kvalitní krmení a samička, je o motivaci postaráno. Samičky jsou celý týden mimo závodní holubník a můžou své samečky vidět pouze hodinu po doletu ze závodu nebo tréninku. Dva mě-

síce to musí vydržet, po dobu závodů. Pak můžou snést vajíčka a vychovat mládě.

Selekce. Další zajímavé téma. Co u ní rozhoduje? Předpokládám, že outsidersy nedáváte hned na pekáč. Že je asi někomu prodáš či daruješ.

Selekce je opravdu velmi důležitá součást soutěžního chovu. U mne probíhá podle několika kritérií. Nejdůležitější jsou povaha, vzhled, osvalení, vůle, úspěšnost v závodech. Jen těžko se to dá nějak podrobně tady dál rozepsat, je potřeba zkušenosti a cit.

Jak dlouho vlastně trvá výchova špičkového holuba? V jakém věku je nejnvýkonnější?

Holubi závodí už od tří měsíců, takže velmi mladí. Začínají se cvičit na krátkých vzdálenostech, které se postupně zvyšují. Spolehliví závodníci z nich jsou až ve dvou letech či později. Chov a závody holubů stojí spoustu času a samozřejmě i financí.

Své holuby velmi dobře znám a víím přesně, kdo jsou rodiče a jestli je holub na krátkou vzdálenost anebo spíš na dlouhé tratě. Ke každému se musí při selekci přistupovat jinak.

Holubi na dlouhé tratě vyspívají později než sprinter. Dobrý holub na dlouhou trať se začíná prosazovat kolem tří let a může spolehlivě závodit i dalších pět. Sprinter je schopen vyhrát už jako roční a ve dvou až třech letech je pak nejnvýkonnější.

/pokračování na protější straně/

Kde se vlastně základní údaje o všech těch holubích šampionech dají nalézt?

Výsledky a vše podstatné o poštovních holubech je možné najít na stránkách Českomoravského svazu poštovních holubů.

Můžeš trošku víc popsat úspěchy svých svěřenců?

V roce 2012 se mi podařilo reprezentovat ČR na Olympiádě poštovních holubů v Nitře. V roce 2016 jsem se svými „ročáky“ vyhrál celostátní mistrovství ČR. V r. 2019 si velmi cením vítězství ze závodu v Duisburgu vzdáleného přes 800 km, kde své nejlepší holuby vyslali chovatelé z celé Moravy a můj holub dokázal tento závod vyhrát. Porazil neskutečných 3622 opeřených soupeřů! Několikrát jsem vyhrál se svým holubem 1. Eso ČR. Těch úspěchů je celá řada a myslím, že není potřeba je všechny vypisovat. Důležité je, aby ten, kdo si článek přečte, získal lepší pohled na tyto

úžasné ptáky.

Dá se vůbec nějak finančně zhodnotit tvůj chov a závodníci? Je k tomu všemu třeba mít i pojištění?

Holuby pojištěné nemám a ani můj chov nechci hodnotit a přepočítávat na peníze. Pokud mne požádá začínající nebo mladý chovatel, tak mu vždycky holuba daruji, jinak je samozřejmě i prodávám. Když je chovatel úspěšný, tak si je schopen částečně pokrýt náklady, které závodění stojí.

A co nejmotivnější zážitek s holubou?

Byla spousta momentů, které mě při závodech nadchly, ale určitě největší byl, když se mi po několika dnech vrátil můj skvělý závodník s číslem 1 500 vyčerpaný domů. Tento holub získal dva roky zpátky titul 1. Eso ČR, tudíž už podle nepsaných holubářských zásad neměl závodit. Já si razím svoji cestu. A díky tomu tento holub získal znovu titul

1. Eso OZ Uherské Hradiště!

To znamená co?

Holub musí za celou sezonu, která trvá tři měsíce, podávat skvělé výkony. Závodí se každou neděli ve velké konkurenci, čítající kolem tří tisíc holubů. Můj holub dokázal získat 2x první cenu, 3x druhou a ještě několik umístění do dvacátého místa. To ho vyneslo na nejvyšší příčku (titul 1. Eso ČR 2017). Vloni – vlastně už předloni – to tento skvělý závodník dokázal zopakovat a získal titul 1. Eso OS Uherské Hradiště 2019.

Dva mé skvělé závodníky, olympioniky, ode mne dokonce odkoupili nejznámější chovatelé na světě, rodina Herbottsů z Belgie.

Ještě na závěr tohoto povídání bych velice rád poděkoval mé rodině za velkou podporu. Bez ní bych v holubařině těchto úspěchů jen stěží dosáhl. V neposlední řadě také svému otci, který se mi o holuby pomáhá starat.